

[Pia Gjellerup]

finanslovsforslag og om ændringer til det: Ja, det er selvfølgelig rigtigt, at det er en regerings opgave, og derefter er det forholdsvis forståeligt, at regeringspartierne forfægter de synspunkter, der er blevet fremlagt. Det ser jeg ikke noget særlig usagligt i.

Jeg må sige, at jeg er forbløffet over, at hr. Svend Heiselberg i dag efter de udmærkede udvekslinger af synspunkter, vi havde under finanslovforhandlingerne, mener, at det er rigtigt at sige, at man fra regeringens side har behandlet De Konservatives og Venstres ændringsforslag usagligt. Vi har taget ændringsforslagene fra ende til anden og vendt dem og konstateret, om det er noget, der går med eller mod regeringens politik. Og det kan vel ikke undre hverken hr. Svend Heiselberg eller andre fra Venstre eller fra Det Konservative Folkeparti, at når man fra de to partier kommer med en række forslag, der uden undtagelse er spørgsmål om at fjerne noget, regeringen just har vedtaget, så synes regeringen ikke, at det er alle tiders, og det må vi tage en saglig drøftelse af. Jeg synes, at oplægget fra Venstre og De Konservative havde været mere effektivt, mere sagligt, mere konstruktivt, hvis det havde haft nye elementer, som man kunne drøfte i fællesskab.

Hr. Svend Heiselberg svinger sig også op i anledning af bruttoskatten, men vi må konstatere en gang til, at der ikke er noget forslag fra Venstre eller De Konservative om bruttoskatten, så det er altså virkelig noget, man pynter sig med.

Så skal jeg undskyldte over for hr. Kim Behnke, at jeg – helt i modsætning til, hvad nogle i Folketinget gør – har koncentreret mig om 98 pct. af det, Fremskridtspartiet står for, og ikke brugt min tid til at kommentere de sidste 2 pct.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det Konservative Folkeparti erkender naturligvis sit ansvar for samfundsudviklingen i Danmark, og det giver også det ansvar at råbe vagt i gevær, når man ser, at udviklingen kommer på forkert kurs.

Det finanslovsforslag, regeringen har fremsat, rummer i sandhed mange ændringer i forhold til tidligere og også ændringer, som fører Danmark på fejkurs. En sund økonomi er forudsætningen for, at vores alt for store arbejds-

løshedsproblem kan lattes, men vel at mærke en sund økonomi, der baserer sig på en langsigtet politik. En politik, der som regeringens prøver at pynte kortvarigt på arbejdsløshedstallene i et valgår, giver vi i Det Konservative Folkeparti ikke meget for. Det er synd for de arbejdsløse, og det er meget let gennemskueligt.

En langsigtet økonomisk politik, der skaber mulighed for vækst og beskæftigelse i den private sektor, har to gode effekter: en reducering af arbejdsløsheden og en mindsning af vores gæld. Men en vækst i den private sektor forudsætter stabile økonomiske rammer, og den forudsætter, at det, der vedtages politisk, er vedtaget med den lange sigt for øje og ikke som en øjebliksforanstaltning.

Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at de ændringsforslag, vi har stillet, kunne regeringen, hvis man havde haft vilje til det, indgå et forlig om. Et forlig om et begrænset antal ændringsforslag til finansloven i den retning, vi foreslår, kunne have fået sat Danmark på en rimelig kurs igen, kunne have givet danskerne de nødvendige signaler, der kunne vende udviklingen uden behov for justeringer allerede i den nærmeste fremtid.

De ændringsforslag, vi har stillet fra Det Konservative Folkepartis side sammen med Venstre, er alle og i sammenhæng forslag, der giver finansloven en drejning i en anden retning; det er ikke forslag, der viser, hvordan en ren KV-finanslov ville se ud, fru Pia Gjellerup, men forslag, der viser, hvilken retning vi ønsker regeringen skulle tage, og alle forslag er udformet sådan, at de med blot en smule forhandlingsvilje fra regeringens side skulle have været acceptable for en bred aftale bag finansloven. Sådan skulle det ikke være. Regeringen har valgt at bruge sit eget flertal. Det har den lov til. Men at regeringen har forhandlet på skrømt med os, siger mere om regeringens vilje til forhandling fra starten.

Vi har også observeret i forløbet, at faktisk kun SF har formået at få en enkelt eller to indrømmelser, og vi må i dag se det mærkelige, at regeringen og SF på enkeltområder har indgået delforlig, mens SF stemmer imod finansloven og regeringen har nægtet at realitetsbehandle de ændringsforslag, K og V er kommet med.